

PÁ~ES HORY, PÁ~ES DOLY â€“ BULHARSKO A Å~ECKO - XII.

NedÅ›le, 10 Å›nor 2008

Jak jsem psala minule, vydali jsme se zas na tÅ›ru. Zkoušela jsem to ukecat, ale vidím, Å›e debata nemá smyslu, a tak to nechávám koÅ›ovi. Nakonec kdyÅ› to nebudu zvládat, máÅ›u se na to vykašlat. Slézt dolÅ› máÅ›e Å›lovÅ› vÅ›dycky, Å›e jo. Skoro vÅ›dycky... Navštívíme je místní kostel a supermarket, coÅ› je takový menší obchod s potravinami.

Kupujeme zde jaké pivo, víno, rakiji, místní salám, ovčí sýr a chléb. Večer pak vyrážíme do naší zvolené mechany. Dojem z ní nám okamžitě kazí zdejší Á›ník, který se tváří značně otráveně. Chvilí i uvaženou odejdeme, ale pak si pÅ›ece jen objednáme. Vína tu mají pÅ›edražená - to samé, co jsme pili vÅ›era za 10 Leva, zde sto 21 Leva. Jídlo ale drahé není, a tak si Petr dává škemba šorbu, coÅ› je drůbková polévka a společně pak kebabata a Á›ufty, k tomu zeleninový salát. Axl si objednává mussaku a Terka vegetariánskou horkou pánev. Petrova polévka není drůbková, jakou ji známe u nás, dala by se pÅ›irovnat ke zÅ›meděnému kyselému mléku trochu pÅ›ibarvenému paprikou, ve kterém plave pár kousků masa. Petr si do ní pÅ›isype snad několik gramů soli a pepř, pÅ›ihodí trochu krouhaného Á›nského zelí ze salátu, a pak uÅ› je prý dobrá... Terce pÅ›inesou velikou litinovou se dvěma dřevěnými uchy, na které se dosmažuje různorodá zelenina a hranolky. Jídlo ale postrádá jakoukoliv specifickou chuť. Ze všech pokrmů je skutečně dobrá akorát Axlova mussaka. K jídlu nám tu prozpívá jaký místní mladík, je to spíše ale takové karaoke. Navíc jeho oblečení (tepláky Adidas) k interiéru a k zvolenému tradičnímu bulharskému repertoáru vyloženě neladí. Hudební produkce nám pÅ›ipomíná muslimské Å›almy a hodině jednotvárného kvílení toho máme akorát tak dost, takÅ›e platíme a odcházíme. Jednoznačně se shodujeme, Å›e bylo omylem Å›ít se vnášejícím dojmem z mechany. Míjíme "kř" s naháněním a ten uÅ› z dálky nás mává a vítá nás jak své staré známé. Opět nás láká dovnitř, Á›íkáme mu ale, Å›e uÅ› jsme jedli, a Å›e bychom si dali jen nějaké pití. "To není problém," směje se naháněním a vede nás ke stolu v zahradce. S Axlem si dáváme víno, Terka pivo Pirinsko a Petr bulharskou specialitu - fantastický hustý jogurt (10% tuku) s medem a ořechy. Chvilí debatujeme, kdyÅ› k nám pÅ›istoupí Á›ník, který mimochodem mluví výborně anglicky, a Á›íká nám, Å›e host se námi, by nám rád objednal jaký drink. Nechápeme proč, otáčíme se na našeho hostitele - je to asi padesátiletý muž a kyne nám. Á›íkáme tedy, Å›e si drink dáme a muž si k nám pÅ›isedá. Anglicky nám Á›íká, Å›e pochází ze Sofie a v Bansku je pracovníkem, respektive v nedalekém Razlogu, ale v Bansku má dům, takÅ›e zde nocuje. Cítí se sám, a tak by si s námi rád popovídal. To mu umožníme, leč problém je v tom, Å›e chlápek uÅ› má trochu pod kÅ›í. Pár nás zve k sobě domů, chce nám ukázat svůj dům, který nám i nabízí kdykoliv k dispozici, pokud je někdy do Banská zavítáme. S díky odmítáme návštěvu, protoÅ›e uÅ› je pokračující hodina a nás zítra očekává výstup na Vichren. Chlápek to ale odmítá pochopit a neustále nás pÅ›emlouvá. Začíná být čím dál tím víc namazanějším a navíc Axla jímá podezření, Å›e by Bulhar mohl být jinak sexuálně orientován než bývá zvykem. V Axlovi to vyvolává značnou nervozitu, neboť je zÅ›ejmé, Å›e pozornost našeho hostitele se upíná nejen na právo k nám... Proto využíáváme momentu, kdy chlápek odchází na toaletu, a i kdyÅ› je to neslušné, nezbyvá nám nic jiného než se vypařit do tmavé noci. Noční Bansko nám pÅ›ipravuje je jedno pÅ›ekvapení, a to, kdyÅ› vidíme, Å›e v celkové vánoční sváteční výzdoba. Začátkem září je to vskutku nezvyklá podívaná, kterou mohou trumfnout snad jen české supermarkety s vánočními cukrovinkami v zářivém prodeji. Cestou se na nás nalepí smečka potulných psů, kteří nás, udivení tím, Å›e je namísto kopání hledíme, oddaně doprovází až k našemu hotelu. Je po půlnoci, a tak jdeme okamžitě spát - zítra nás očekává náročný den. Míša z Humplu, cestovatelka n. v. n.